

Закон України
«Про реалізацію майна та інші заходи з метою забезпечення
безпеки під час зберігання майна, предметів та матеріалів в
складських та інших приміщеннях, належних державі»

РОЗДІЛ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Мета Закону

1. Цей Закон прийнятий з метою забезпечення безпеки в складських та інших приміщеннях, належних державі Україна в особі її уповноважених органів державної влади та/або суб'єктів господарювання державного сектора економіки (далі – належних державі), запобігання нещасним випадкам під час зберігання майна, предметів та матеріалів, а також з метою ефективного виконання завдань, покладених на органи державної влади та суб'єкти господарювання державного сектора економіки в сфері зберігання та складування майна.

Стаття 2. Сфера правового регулювання Закону

1. Цей Закон регулює відносини, пов'язані із зберіганням в складських та інших приміщеннях, належних державі, а також реалізацією наступного майна, предметів та матеріалів (далі - майна):

1) щодо якого було застосовано процедуру конфіскації в установленому законом порядку;

2) щодо якого було застосовано процедуру оплатного вилучення відповідно до положень законодавчих актів України;

3) щодо якого було застосовано процедуру накладення арешту в передбачених законодавством України випадках;

4) безхазяйних речей та речей (майна), від яких відмовився власник.

2. Дія цього Закону не розповсюджується:

1) на майно, яке зберігається в складських та інших приміщеннях, які знаходяться в управлінні Міністерства оборони України та/або підпорядкованих йому підприємств, установ, організацій;

2) на майно (речі), визнані в установленому порядку речовими доказами у кримінальній, цивільній, господарській, адміністративній справі або справі про адміністративне правопорушення, до набрання рішенням суду у відповідній справі законної сили;

3) на майно (речі), щодо яких ухвалено судове рішення про забезпечення доказів та/або про забезпечення позову, яке набрало законної сили, до моменту скасування забезпечення доказів / забезпечення позову.

3. До складських та інших приміщень, належних державі, для цілей цього Закону відносяться: належні органам державної влади та/або суб'єктам господарювання державного сектора економіки або використовувані ними будь-які капітальні та/або тимчасові будівлі (будинки, споруди) або їх частини, криті або непокриті приміщення, інші об'єкти та/або закрита/відкрита територія (в тому числі територія та інфраструктура морських та інших портів України), де фактично зберігається майно, зазначене в частині 1 цієї статті.

Стаття 3. Заходи із забезпечення безпеки

1. Під час зберігання майна в складських та інших приміщеннях, належних державі, посадові та службові особи відповідних органів державної влади та суб'єктів господарювання державного сектора економіки зобов'язані забезпечувати його схоронність, в повній мірі дотримуватись положень цього Закону, інших законодавчих актів стосовно безпечного зберігання майна, додаткових вимог законодавства стосовно зберігання окремих видів майна, а також вимог локальних нормативно-правових документів (внутрішніх процедур) відповідних підприємств, установ та організацій.

2. Керівники органів державної влади та суб'єктів господарювання державного сектора економіки, які здійснюють діяльність в сфері зберігання та складування майна, несуть персональну відповідальність за невиконання вимог цього Закону та інших законодавчих актів стосовно безпечного зберігання майна.

Стаття 4. Перевірка строків зберігання та стану майна

1. Органи державної влади та суб'єкти господарювання державного сектора економіки, які здійснюють діяльність в сфері зберігання та складування майна, предметів і матеріалів, зобов'язані регулярно проводити документальні перевірки строків зберігання майна в складських та інших приміщеннях, які знаходяться в їх управлінні, а також регулярно проводити оцінку фактичного стану майна, що зберігається, з фіксуванням в установленому порядку результатів відповідних перевірок.

2. В разі виявлення суттєвого погіршення стану окремого майна, що зберігається у складському або іншому приміщенні, належному державі, якщо таке погіршення може викликати настання нещасного випадку або інші негативні наслідки (вибухи, отруєння, руйнування, забруднення території,

завдання шкоди екології і т.д.), - посадові особи відповідних органів державної влади та суб'єктів господарювання державного сектора економіки зобов'язані негайно вжити всіх необхідних заходів для усунення небезпечних факторів.

3. Після вжиття необхідних заходів для усунення небезпечних факторів відповідно до частини 2 цієї статті, в разі, якщо окреме майно не становить небезпеки, а погіршення його стану (псування) неможливо зупинити, до відповідного майна застосовується процедура реалізації шляхом продажу на аукціоні, передбачена розділом II цього Закону.

РОЗДІЛ II. РЕАЛІЗАЦІЯ ШЛЯХОМ ПРОДАЖУ НА АУКЦІОНІ ОКРЕМОГО МАЙНА, ЯКЕ ЗБЕРІГАЄТЬСЯ В СКЛАДСЬКИХ ТА ІНШИХ ПРИМІЩЕННЯХ, НАЛЕЖНИХ ДЕРЖАВІ

Стаття 5. Підстави для реалізації окремого майна шляхом продажу на аукціоні

1. Підставою для реалізації шляхом продажу на аукціоні окремого майна, яке зберігається в складських та інших приміщеннях, належних державі (за відсутності або після закінчення обставин, обумовлених частиною 2 статті 2 цього Закону), є перебування відповідного майна (предметів, матеріалів) у відповідному складському або іншому приміщенні, належному державі, протягом більше ніж трьох років або наявність обставин, обумовлених частиною 3 статті 4 цього Закону.

2. Після спливу строку двох років перебування майна у складському або іншому приміщенні, належному державі, посадові особи органів державної влади та суб'єктів господарювання державного сектора економіки, в управлінні яких знаходиться відповідне складське або інше приміщення, зобов'язані внести відповідне майно (предмети, матеріали) згідно опису до окремої відомості, з подальшим посиленням контролем фактичного стану такого майна та строків його зберігання.

3. Після спливу строку трьох років перебування майна у складському або іншому приміщенні, належному державі (в разі його нереалізації в установленому порядку до того часу) або в разі настання обставин, обумовлених частиною 3 статті 4 цього Закону, при одночасній відсутності обставин, передбачених частиною 2 статті 2 цього Закону, орган державної влади або суб'єкт господарювання державного сектора економіки, в управлінні якого знаходиться відповідне складське або інше приміщення, зобов'язаний:

- у строк до 30 календарних днів прийняти рішення про передачу відповідного майна на реалізацію шляхом продажу на аукціоні;

- у строк не раніше 45 календарних днів і не пізніше 180 календарних днів з моменту прийняття рішення про передачу відповідного майна на реалізацію шляхом продажу на аукціоні здійснити його фактичну реалізацію в порядку, встановленому цим Законом.

Стаття 6. Прийняття рішення про передачу окремого майна на реалізацію шляхом продажу на аукціоні

1. Прийняття рішення про передачу на реалізацію шляхом продажу на аукціоні окремого майна, яке зберігається в складських та інших приміщеннях, належних державі, здійснюється керівником органу державної влади або суб'єкта господарювання державного сектора економіки, в управлінні якого знаходиться відповідне складське або інше приміщення, де зберігається майно, шляхом видачі відповідного наказу (розпорядження).

2. Якщо передача на реалізацію шляхом продажу на аукціоні стосується майна, щодо якого було застосовано процедуру, зазначену в п. 2 частини 1 статті 2 цього Закону (в разі його нереалізації в установленому порядку до того часу і неотримання колишнім власником належної вирученої суми від реалізації), копія наказу (розпорядження) про передачу на реалізацію шляхом продажу на аукціоні такого майна невідкладно надсилається поштою з повідомленням про вручення та з описом вкладення колишньому власнику майна, який не отримав компенсації.

3. Якщо передача на реалізацію шляхом продажу на аукціоні стосується майна, щодо якого було застосовано процедуру, зазначену в п. 3 частини 1 статті 2 цього Закону, копія наказу (розпорядження) про передачу на реалізацію шляхом продажу на аукціоні такого майна невідкладно надсилається поштою з повідомленням про вручення та з описом вкладення суб'єкту, який прийняв рішення про арешт відповідного майна (або його правонаступнику), а також власнику відповідного майна (якщо він відомий) або його правонаступнику.

Стаття 7. Припинення реалізації майна шляхом продажу на аукціоні

1. Якщо до завершення процедури реалізації шляхом продажу на аукціоні майна до органу державної влади або суб'єкта господарювання державного сектора економіки, яким було прийнято відповідне рішення, надійдуть документи, які належним чином підтверджують існування обставин, зазначених в частині 2 статті 2 цього Закону, щодо майна, яке реалізується, реалізація такого майна шляхом продажу на аукціоні припиняється.

2. Якщо зазначені в частині 1 цієї статті документи надійдуть до органу державної влади або суб'єкта господарювання державного сектора економіки вже після завершення процедури реалізації майна шляхом продажу його на аукціоні та фактичного отримання майна покупцем, реалізація майна вважається такою, що відбулась з дотриманням вимог законодавства, а особа, яка придбала майно на аукціоні, вважається добросовісним набувачем і не може бути позбавлена права власності на придбане майно.

Стаття 8. Реалізація майна

1. Реалізація майна відповідно до положень цього Закону здійснюється на електронних аукціонах через авторизований електронний майданчик, передбачений Законом України «Про публічні закупівлі», з урахуванням положень цієї статті.

2. Електронний аукціон проводиться відповідно до договору, що укладається між організатором аукціону та операторами електронних майданчиків.

3. Відомості про учасників аукціону не підлягають розголошенню до завершення аукціону.

4. Початкова ціна продажу визначається за результатами незалежної оцінки майна (звіту про оцінку майна суб'єкта оціночної діяльності).

Якщо перший аукціон оголошено таким, що не відбувся, або він був відмінений, проводиться наступний аукціон. Початковою ціною другого і наступних аукціонів вважається ціна, зменшена на 30 відсотків по відношенню до початкової ціни попереднього аукціону.

Якщо другий або наступні аукціони оголошені такими, що не відбулися, або були відмінені, а ціна майна зменшена до суми одна тисяча гривень або менше, орган державної влади або суб'єкт господарювання державного сектора економіки, який реалізує майно, має право безоплатно передати його закладам Збройних Сил України, охорони здоров'я, освіти, соціального забезпечення населення, установам виконання покарань, слідчим ізоляторам або на благодійні цілі.

5. Для реалізації майна відповідно до положень цього Закону органом державної влади або суб'єктом господарювання державного сектора економіки утворюється аукціонна комісія, до складу якої входить не менш як три особи.

РОЗДІЛ III. СПРЯМУВАННЯ КОШТІВ, ОТРИМАНИХ ВІД РЕАЛІЗАЦІЇ МАЙНА, ЯКЕ ЗБЕРІГАЛОСЬ В СКЛАДСЬКИХ ТА ІНШИХ ПРИМІЩЕННЯХ, НАЛЕЖНИХ ДЕРЖАВІ

Стаття 9. Зберігання коштів

1. Протягом трьох років з моменту фактичної реалізації окремого майна згідно вимог цього Закону відповідний орган державної влади або суб'єкт господарювання державного сектора економіки здійснює зберігання отриманих від реалізації такого майна коштів на депозитному рахунку в державному банку.

2. Положення цієї статті застосовуються також до правонаступників органів державної влади або суб'єктів господарювання державного сектора економіки, які здійснювали зберігання відповідних коштів (в частині строку, що залишилася).

3. У випадку повної ліквідації відповідного органу державної влади або суб'єкта господарювання державного сектора економіки зазначені в цій статті

кошти передаються вищому органу управління зазначених суб'єктів для зберігання в порядку, визначеному цією статтею.

Стаття 10. Спрямування коштів після закінчення терміну зберігання

1. Після спливу строку зберігання, обумовленого статтею 9 цього Закону, та за відсутності обставин, передбачених статтею 11, кошти, отримані від реалізації майна в порядку, передбаченому цим Законом, зараховуються до Державного бюджету України.

Стаття 11. Повернення коштів від реалізації майна власнику майна

1. В разі звернення до уповноваженого органу державної влади або суб'єкта господарювання державного сектора економіки, який здійснює зберігання отриманих від реалізації майна коштів, власника майна, щодо якого було застосовано процедуру, зазначену в пункті 2 або 3 частини 1 статті 2 цього Закону, до закінчення строку зберігання коштів, обумовленого статтею 9 цього Закону, відповідні кошти за наявності належних правових підстав повертаються такому власнику.

2. Рішення про повернення коштів або про відмову у поверненні коштів здійснюється шляхом видачі відповідного наказу (розпорядження) керівником органу державної влади або суб'єкта господарювання державного сектора економіки, який здійснює зберігання отриманих від реалізації майна коштів.

Стаття 12. Відсотки, нараховані на кошти від реалізації майна

1. Відсотки, нараховані на кошти, отримані від реалізації майна в порядку, передбаченому цим Законом, за весь час зберігання відповідних коштів на банківському рахунку зараховуються до Державного бюджету України.

РОЗДІЛ IV. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність з цим Законом;
забезпечити розроблення та перегляд нормативно-правових актів, що випливають із цього Закону;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

**Голова Верховної Ради
України**

Д. РАЗУМКОВ

СЕДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: ГРИВКО СЕРГІЙ ДМИТРОВИЧ
Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA10400000039E23D00E6064501
Дійсний до: 12.01.2021 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 110д9/1-2020/133913 від 13.08.2020

171177